

ТАҚРИЗ

ба рисолаи Аслонова Гулрухсор Наимчоновна дар мавзуи «Хусусиятҳои типологии воҳидҳои фразеологии исмӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология аз рӯйи ихтиноси 10.02.20 – забоншиносии муқоисавӣ-таъриҳӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ. – Душанбе, 2022. – 173 с.

Воҳидҳои фразеологӣ як гӯшай зиндаи ҳар як забон аст, зоро онҳо тамоми паҳлухои ҳаёти моддиву маънавии ҳалқро инъикос менамоянд ва ҳамчун воситаи муассири забон ба соҳибзабонон, хоса аҳли қалам, холисона хизмат меқунанд. Аз ин рӯ таҳқиқи масъалаҳои гуногуни ин қисмати забон аҳамияти амаливу назарии ҳудро ҳеч гоҳ аз даст намедиҳад. Ин аст, ки муҳаққиқони зиёде масъалаҳои гуногуни фразеологияро таҳқиқ кардаанд. Бо вучуди он ки доир ба паҳлухои гуногуни воҳидҳои устувори забон асару мақолаҳои арзишманди фаровоне рӯйи кор омадааст, дар забоншиносии тоҷик ҳанӯз ҷанбаҳои таҳқиқнашуда кам нестанд. Омӯзиш ва баррасии воҳидҳои фразеологии исмӣ аз ҷумлаи чунин масъалаҳост, ки таҳқиқи он ҷанбаҳои то ин дам ошкорнашудаи захираи фразеологии забонҳоро ошкор менамояд. Рисолаи Аслонова Гулрухсор Наимчоновна дар мавзуи «Хусусиятҳои типологии воҳидҳои фразеологии исмӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ», ки дар асоси маводи амалии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ сурат гирифтааст, ба масъалаи мазкур бахшида шудааст.

Рисолаи мавриди тақриз аз муқаддима, се боб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт ва интишороти муаллифи рисола таркиб ёфтааст.

Муқаддимаи рисола тибқи Низомномаи таълифи рисолаҳои илмӣ таҳия гардида, тамоми бандҳои муқарраршударо дар бар мегирад.

Боби якуми диссертатсия «Асосҳои назариявии таҳқиқи воҳидҳои фразеологӣ дар забоншиносӣ» унвон гирифта, аз 3 фасл иборат аст. Дар ин қисмати кор муҳаққиқ ба таърихи омӯзиши фразеологии мусоири забонҳои муқоисашаванда, масъалаҳои назариявии фразеологии мусоир, баррасии синхронии воҳидҳои фразеологии забонҳои тоҷикиву англисӣ таваҷҷӯҳ кардааст.

Аз таҳқиқоти муаллиф маълум мегардад, ки корҳои илмии ба фразеология бахшидашуда микдоран зиёд бошанд ҳам, муҳаққиқон дар роҳи ҳалли масъалаҳои мухталифи ин қисмат забон ҳамфикру ҳамакида нестанд. Ҳатто баъзе муҳаққиқон фразеологияро на илм, балки як шоҳаи услубӣ меҳисобанд. То ҳол дар мавриди муайян кардани ҳаҷм ва ҳудуди воҳидҳои фразеологӣ, принсипҳои ягонаи таснифот, усулҳои пажуҳиш,

муносибат нисбат ба предмети омӯзиш, қолабҳои ташаккули онҳо ва масъалаҳои дигар забоншиносони англис ба як қарор наомадаанд. Аммо ин масъала дар забоншиносии тоҷик, ба шарофати фразеологи маъруф Ҳ. Мацидовроҳи ҳалли худро ёфтааст, ки дар рисола диссертант инро зикр кардааст.

Боби дуюми рисола – «Таҳлили соҳториу грамматикии воҳидҳои фразеологии исмӣ дар забонҳои муқоисашаванда», низ фарогири З фасл буда, дар он масъалаи таҳлили соҳториву грамматикии воҳидҳои фразеологӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ, қолабҳои соҳтории воҳидҳои фразеологии исмии забонҳои муқоисашаванда ва гунанокии онҳо баррасӣ шудааст. Муҳаққик ВФИ-ро ба ду гурӯҳ: дучузъа ва бисёрчузъа ҷудо карда, тафовути онҳоро дар забонҳои муқоисашаванда дар заминаи маводи амалий маҳсусан қайд кардааст. Маълум мешавад, ки фразеологизмҳои дучузъа нисбатан зиёдтар, аммл серчузъа камтар аст. Бо вуҷуди кам буданашон дорои қолабҳои зиёд будаанд. Тафовути қолабҳо дар ҳар ду забон дар тарзи ташаккули ибораҳо, воситай алоқаи наҳвии онҳо мушоҳида мешавад.

Хусусиятҳои луғавию семантикии воҳидҳои фразеологии исмӣ мавзуи баҳси **боби сеюми** диссертатсия буда, муҳаққик дар шаш фасл масъалаҳои марбут ба ин мавзуъро таҳлил менамояд. Дар ин қисмати диссертатсия роҷеъ ба воҳидҳои фразеологии асливу иқтибосӣ, муродифот, мутазодҳо ва сермаъноии воҳидҳои фразеологии исмӣ, ҳамчунин воҳидҳои фразеологии исмии маҷозӣ сухан меравад. Маълум мегардад, ки дар баробари ВФИ-и аслӣ дар забони тоҷикӣ воҳидҳои фразеологии иқтибосӣ аз забонҳои русӣ, арабӣ, ўзбекӣ дар қабатҳои гуногун истифода шудаанд. дар забони англисӣ иқтибосот бештар аз забонҳои лотинӣ, фаронсавӣ, олмонӣ, испанӣ ва итолиёвӣ, ҳамчунин аз китоби муқаддаси Библия мавриди истифода қарор гирифтаанд. Дар ин боби рисола категорияҳои семантикии ВФИ-и ҳар ду забон, хусусиятҳои бадеии онҳо баррасӣ гардидааст. Таҳлилҳои муаллифи рисола асоснок ва бамавриданд.

Тавсияҳои муаллиф доир ба истифодаи амалии диссертатсия қобили қабуланд.

Номгӯйи адабиёти истифодашуда 200 ададро ташкил медиҳад, ки аз ин 164-тояш осори илмии ба забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ таҳияшуда, 26 луғат ва 9 адабиёти бадеӣ мебошад. Ин миқдор аз он шаҳодат медиҳад, ки аппарати илмии рисола қавист.

Мазмуну муҳтавои диссертатсия дар 9 таълифоти диссертант инъикос гардидааст, ки 6-тояш дар маҷаллаҳои тақризшавандай КОА-и Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидаанд.

Бо вучуди дастовардҳо дар рисола баъзе норасоиҳо ба назар намуданд, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор ҳоҳад буд:

1. Фасли 2.3. «Гунанокии воҳидҳои фразеологии исмӣ» ба боби сеюм, баъд аз мавзуи муродифот ва фасли 3.5. пеш аз ин фасл оварда шавад, низоми категорияҳои семантиқӣ ҷо ба ҷо мегардад.

2. Дар рисола маводи бойи амалӣ гирд оварда шудааст, ки боиси эҳтироми муҳаққиқ аст, аммо на ҳама далелҳои овардаи ӯ воҳидҳои фразеологии исмианд. Масалан: *аз одат берун, аз ҷашм дур, аз хок берун, ба дил наздик* воҳидҳои фразеологии зарфӣ ва сифатӣ, *кушода шудани баҳт, сафед шудани рӯз, хок ҳӯрдани тир, гум задани дил* ва амсоли инҳо ибораҳои феълии фразеологианд.

3. Қисмати феҳрасти адабиёт бояд таҷдиdi назар карда шавад. Дар он ҷо-ҷо риоя нагардидани хронология (№69-70, 75-78, 85-86, 126-127, 133-135) ба назар мерасад.

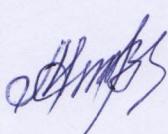
4. Рисола бо забони хуби илмӣ навишта шуда бошад ҳам, дар он ғалатҳои имлой, аломати китобат, услубӣ ба мушоҳида мерасад, ки ислоҳи онҳоро салоҳ медонем.

Албатта, ин эродҳо ҳарактери тавсиявӣ доранд, зуд ислоҳшавандаанд ва арзиши рисоларо коҳиш намедиҳанд.

Автореферат ва мақолаҳои интишорнамудаи муҳаққиқ муҳтавои диссертатсијро комилан инъикос менамоянд. Рисолаи номзадии Аслонова Г.Н. кори баанҷомрасида буда, ба тамоми талаботи таҳияи рисолаҳои илмӣ ҷавобгӯст ва муаллифи он сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.20 – забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ мебошад.

Муқарризи холис, доктори илмҳои
филологӣ, профессори кафедраи
услубшиносӣ ва таҳрири адабии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Мирзоева М.М.

«Имзои профессор М.М. Мирзоеваро тасдиқ мекунам»
Сардори раёсати қадрҳо
ва корҳои маҳсуси ДМТ

Тавқиев Э.Ш.

27.05.2022